

Истина о платанима

Чињенице о уништавању дрвореда платана на Булевару

*Пише: Небојша Бакарећ
30. 3. 2010.*

Сеча дрвореда платана на Булевару, односно уништавање амбијента јединог Булевара у Београду представља варварски чин. Када се сагледају све чињенице које ће бити изнете види се да квалификација – варварски – није довољна. Ради се о криминалном и нецивизацијском чину, заиста без преседана. До сада су се такве ствари збивале током ратова, природних пошаста...О таквим поступцима смо читали у књижевним делима фикције. Једно од популарнијих али и вредних дела је свакако серијал великог оксфордског професора Џона Роналда Рејела Толкина, о Средњој земљи, Хобитима,

Вилењацима, Чаробњацима, Људима, Патуљцима и...хм, хм, Орцима. Е овај последњи сој је био познат и по томе што је мрзео природу, сунце, небо, живот...и свакако дрвеће. Сетимо се, између многих примера, оне епизоде када Орци предвођени слаткоречивим чаробњаком Саруманом, који је застранио и прешао на страну зла, секу прекрасно дрвеће Изенгарда а потом и ивицу прастаре шуме Фангорн. Утисци са лица места, са Булевара, сцене током и после сече, су запањујуће слични са призорима које је измаштао Толкин. После обимне анализе већине чињеница, доступних докумената, постало је потпуно јасно шта је истина о сечи платана, Драгана Ђиласа, слободно можемо назвати београдским Саруманом или Сауроном ако баш хоћете. Господар жутих београдских Орка (гномова), са једне стране - јавно - слаткоречив, умиљат, љубитељ залуталих голубова, ромски , very straight g(u)(a)u- but not gay at all, мостоградитељ, са друге стране (не баш тако) тајно - мултимилионер у еврима, човек у потпуном сукобу интереса као власник многобројних фирми, контролор медија, власник великог и малог брата, лиценци за fast food бракове и провинцијски квазисвингерај, псовач, човек танких нерава, несвикао на критику и супротно мишљење... Директору ЈКП „Црнило- Београд“ Радовану Драшкићу припада улога Грима Црвезика, слуге Саруманове. Бесрамне су пресне лажи које су током месец и по, као нечист, по нама избацивале десетине градских властодржаца већином припадника Демократске странке, на челу са „дарлинг“Ђиласом. Странке која тврди да је странка пристојних грађана, да је цвет грађанства, егземплар уљудности. Постоји тачна дефиниција пристојног друштва коју даје принстонски и јерусалимски професор Авишај Маргалит-„Пристојно друштво је оно друштво чије институције не понижавају грађане тог друштва“.

Професор је рекао и да је „цивилизовано друштво, оно друштво чији се грађани међусобно не понижавају“. Драган Ђилас и Демократска странка су нас све понизили. Из тога можемо закључити да Драган Ђилас није пристојан, нити цивилизован човек . То се односи и на све оне који су подржали уништавање амбијенталне целине Булевара.

То важи и за Демократску странку. Једноставно, неистина је, како сви они тврде, да је дрвеће морало бити посечено јер је било болесно и паду склоно. Истина је да је требало уклонити (ако верујемо од града нарученим елаборатима Шумарског факултета -ШФ, који су дискутабилни али и такви су недовољан основ за сечу дрвећа)

Дрвобради

121 стабло од укупно 734 колико их има на Булевару и Тргу Николе Пашића. Јасно је да је међу 329 посечених платана било свега педесетак оних за које ШФ каже да их је требало уклонити, остале, дакле, око 280, није требало посећи. Елаборати ШФ су послужили као алиби за дрвоцид, као алиби за унапред смишљену одлуку да се посеку, као увод, као отворена врата за наводно јефтинију реконструкцију Булевара и саму градњу зграда на том потезу. Наравно, можда се ради и потпуној неукости и подлегању захтевима будућих инвеститора и градитеља, али је то мање вероватно. Свакако су превидели да такав староставни дрворед управо даје додатну вредност тој локацији и да сам по себи има огромну вредност коју је ШФ у првом елаборату проценио на 5,4 милиона евра. Сами елаборати не пружају довољно материјала за алиби али дрвоморци из ДС су рачунали на потпуну контролу и над медијима коју имају и чији су главни носиоци управо Ђилас, Шапер и Крстић, а рачунали су и на то да имају потпуну контролу над градским институцијама (и над људима и над документацијом), тако да су им биле довољне мрвице и двосмислености у елаборатима, да створе (лажно) покриће. Шта је огољени мотив за уништавање Булевара? О томе говорим у тачки 5. а овде ћу изнети логику бројева. Највећи мотив је профит од будуће градње на том делу Булевара. Тај потез је дугачак 2,5 км. Дакле 5 км могућности за градњу са обе стране. Мноштво објеката на том потезу су ниже старе зграде које нису под заштитом. Узмимо да ће на свакој страни у наредних пет година бити изграђено по 50 зграда, укупно 100. Рецимо да ће свака зграда имати један до два нивоа гаража са подрумима, приземље, пет спратова и поткровље, просечне површине 2500м². Просечна цена градње неће бити виша од 1000 евра по м². Дакле, цена градње тих 100 зграда ће бити око 250 милиона евра. Тржишна цена, односно продајна цена станова и пословног простора , ће како ствари сада стоје бити, не мања од 2000 евра а не већа од 4000 (углавном у зависности од локације). Тешко је сада рећи али просечна цена ће бити између 2500 и 3000 евра. Трошкови расељавања или давања надокнаде у становима ће умањити профит за највише петину. У првом просечном случају укупан профит (умањен за петину) ће бити 300 милиона евра а у другом 400 милиона евра. **То је довољан и прави мотив да се посече дрворед на Булевару.** Данас, по правилу (а постоје и часни изузеци) граде олигарси, криминалци (Шарићи и сл.), интересне групе мање

моћне од поменутих али зато јаче повезане са ДС (типа „Монтера“) или баш фирме људи из ДС и осталих владајућих странака. Огромни платани су онемогућавали саму реконструкцију каква је на крају замишљена (јер би се дрвеће нашло на простору паркинга или чак на коловозу- у случају подужних паркинга, а и поскупело би већину радова). Такође, остатак дрвореда би поскупео (из више разлога) или онемогућио градњу многих зграда, поготово гаража, јер су позиције платана фиксне, односно насумичне у односу на будуће зграде. Из градских аката из априла 2009. се може претпоставити да је била замишљена другачија реконструкција јер се није предвиђало уклањање дрвореда. За претпоставити је, да је првобитно било предвиђено да трамвајске шине остану на својим позицијама. После првобитних решења из априла 2009. профитери су сабрали два и два, и у децембру су донета нова решења потпуно супротна првим, у погледу дрвореда али је неко морао дати налог за то јер се чињенично стање није променило а елаборати ШФ су били познати и при доношењу априлских решења. Очигледно је да је то могао само градоначелник.

Градски режим је у најмање два наврата издао срамотне рекламе, објављене у већини дневних новина, а потом у краћој верзији и у недељнику „Време“. Осим што се непотребно троши новац грађана, најспорније су отворене неистине (лепо упаковане) градског режима. Сасвим је сигурно да је градоначелник био упознат и сагласан са овим, јер се на почетку реклама налази његово писмо. Срамота је да било ко, а поготово градоначелник, овако обмањује грађане. Идемо редом.

У другом пасусу Ђилас каже:“ Реконструкција Булевара је део Пројекта обнове Београда у оквиру којег смо направили значајне резултате у погледу изградње инфраструктуре, квалитетнијег, лепшег и безбеднијег живота грађана“. Шта је то „Пројекат обнове Београда“? Потемкиново село! Редовне послове сваке власти ова градска власт, маркетинга ради, пакује у „Пројекат...“. Уназад десет година, као и десет пре тога нису постигнути никакви битни иоле битнији, капитални резултати у Београду. Обилазнице нема. Метро није ни започет. Железница гора него икад, тачније у стању распада. Од 2000 до данас у Србији је изграђено бедних 99 км аутопута, док је у Милошевићевој деценији са све санкцијама, ратовима и бомбардовањем изграђено, скромних 106 км аутопута. У Београду за протеклих десет година није подигнут ни један мост, нити је реконструисан иједан битан! Станоградња је у драстичном паду, у односу и на Милошевићеву деценију а камоли у односу на деценију пре. Прошле године Тадићев режим је изградио свега 15000 станова у Србији. А то је свега 4000 станова више него што је Милошевићев режим изградио 1999., у години бомбардовања! Чак и гласила ДС-а, Б-92 и Блиц, кажу у наслову, цитирамо „БИЗ“Б-92 од 28.марта 2010.године:“Ова власт само обећава, а не гради“. И кажу :“Нажалост, десет година након рушења Милошевићевог режима, улагања у инфраструктурне пројекте у Србији и даље су мизерна...ми смо

У сновима

правили Национални инвестициони план, којим се уместо националног, задовољавају страначки интереси“. О чему онда говори Ђилас, први министар за НИП? Зашто нас тако бестидно лаже?

У четвртом пасусу Ђилас наставља са бунцањем: “Реализацијом овог пројекта (Булевара) доказујемо да ће ова градска власт...наставити да од Београда прави праву европску метрополу“. Да ли се еврометропола прави варварском сечом 280 здравих столетних стабала? Да ли сличне еврометрополе проблем саобраћаја решавају нефункционалним трамвајским системима или метроом?

И у следећем пасусу се наставља са изношењем потпуно неутемељених тврдњи: “...постаће најмодернији булевар у светском смислу...резултат ће бити квалитетнији живот, бољи саобраћај, већи квалитет живота, развој привреде, повећање вредности имовине“.

А онда „touché“! “ А ту долазимо и до теме нужне сече платана ...“. Прво Решење Секретаријата за заштиту животне средине доказује да сеча није била нужна!

Шаљевиџа

И онда градоначелник исказује дирљиву бригу за безбедност грађана и схватамо да је то прави лажни разлог. Тај бол у срцу једног мултимилionера, саосећање, емпатија...Да ли сте се најежили? Ломљење и падање грана топола и повређивање грађана се дешавало на другим местима а природне непогоде ће и надаље оштећивати и дрвеће. То међутим, не може бити разлог да се посече 280 стабала која нису незлечиво болесна, нити склона паду. Ради се о најприземнијој демагогији.

У следећем пасусу Ђилас превазилази самог себе.“Одлуку о сечи стабала... није донео ни један политичар, већ стручњаци. Ова власт не може бити неодговорна па да се оглушује о студије којима су стручњаци Шумарског факултета, у два наврата упозорили да су платани трули и да их треба посећи при првој реконструкцији“. Одлуку о сечи је донео управо Ђилас. Стручњаци ШФ су навели да треба уклонити 121 оболело и нагнуто

стабло а да остало дрвеће треба адекватно заштитити и лечити. Већ смо доказали о чему и како говоре студије ШФ. Нигде не кажу да треба урадити то што каже Ђилас. У допису од 23. фебруара, три дана пре сече ШФ у свом писму граду упозорава да у другом елаборату није разматрао могућност уклањања целог дрвореда или његовог дела, одједном.

У име Демократске странке Србије, народни посланици Милица Војић Марковић и Милан Димитријевић и писац ових редова као градски одборник, поднели су 12.

марта Уставном суду, Уставну жалбу против одлука Града Београда и ЈКП „Зеленило Београд“ о сечи платана у Булевару Краља Александра. Уз предлог Уставном суду да размотри уставност одлука Града Београда и „Зеленила Београд“, поднет је и предлог за доношење привремене мере забране даље сече платана.

Нажалост, због намере надлежних, а пре свега градоначелника Драгана Ђиласа и директора Зеленила, Радована Драшкића, да необично брзо приступе штетној сечи платана и због намере да се релеватне информације учине недоступним или тешко доступним, Уставна жалба је поднета после учињене штете, а не пре, као што је планирано. Треба имати у виду и обимност и сложеност предметне материје изнете у Уставној жалби, на девет страна.

Потом је одборничка група ДСС-НС на иницијативу аутора овог текста, Скупштини града Београда предложила разрешење градоначелника Ђиласа, на седници градске Скупштине 22. марта.

Одборничка група ДСС-НС је захтевала да градоначелник Драган Ђилас буде разрешен (или да поднесе оставку) због тога што је био наредбодавац уништавања амбијенталне целине Булевара Краља Александра, када је на потезу од Вуковог споменика до улице Господара Вучића (Цветкове пијаци) посечено око 329 стабала платана.

На основу релеватних података (елаборат Шумарског факултета утврђује вредност 734 стабла, на Булевару и Тргу Николе Пашића, на 5,4 милиона евра) проценили смо да је самом сечом око 329 платана нанета материјална штета од преко два милиона евра. Штета ће бити и већа ако имамо у виду да је планирана набавка нових садница, а да ће укупни трошкови бити око милион евра, у зависности од старости и величине набављених садница. **Дрвоморци и штеточине из Демократске странке, предвођени Драганом Ђиласом и Радованом Драшкићем, осим што су уништили вековно наслеђе и амбијент највећег булевара Београда, на врхунцу економске кризе којој је кумовала та странка, граду Београду и Србији наносе штету тешку три милиона евра.**

ДСС и НС такође су предложиле и разрешење Радована Драшкића са места директора ЈКП „Зеленило- Београд“.

Коментари доступне документације, односно чињеница које поткрепљују захтев за смену градоначелника и које доказују да није постојала потреба да се дрворед посече и уништи амбијентална целина јединог правог булевара у Београду :

1. Први елаборат Шумарског факултета из 2006. године

Овај елаборат даје лошију оцену постојећег стања дрвореда у Булевару него што је оцена коју две године касније даје други елаборат. Овај, први елаборат помиње и могућност измене комплетног дрвореда (странице 29. и 63.) али, на страни 29., каже да постоје „наде да се извесне поправке општег стања могу успешно извести и пре

неопходне, препоручљиве и ускоро неизбежне измене комплетног дрвореда“. Такође, већ на страни 30. се говори о мерама за обнављање и унапређење стања дрвореда и позитивно се одговара на питање о целисходности ових мера. Потом се наводе четири мере (проређивање прегусто позиционираних стабала, редуковање оболелих делова крошњи, ревитализација шупљина и пресека и обрада простора око стабала). Поставља се питање како је могуће доносити одлуку о уништењу дрвореда на основу елабората старог четири године, који притом предлаже и мере ревитализације дрвореда? Ово питање има још већу тежину уколико имамо у виду да постоји две године млађи елаборат исте установе који предлаже блаже мере. У сваком случају овај елаборат, због намере аутора да обезбеде маневарски простор и могуће широко тумачење (и ауторима и наручиоцима), је у суштини контрадикторан. Овај елаборат предвиђа сечу 32 платана (како се наводи у уводу другог елабората ШФ) од укупног броја на Булевару и Тргу Николе Пашића.

2. Други елаборат Шумарског факултета из 2008. године

У уводу овог елабората (страница 1) се каже да је тај елаборат настао јер је „Комисија за давање сагласности за уклањање стабала... окуларним прегледом утврдила“ да је стање платана много горе него што стоји у првом елаборату ШФ и да је због тога наручен други елаборат. Сазнајемо за драгоцен податак да је постојала некаква фантомска градска комисија (непознато је ко су били чланови те комисије и ко је комисију формирао), вероватно нестручних лица, чим је пресудни аргумент те комисије био „окуларни преглед“ (читај, „одокативни ждрак“ систем). **Међутим, мере и закључци дати у другом елаборату су блажи него закључци у првом елаборату а драстично другачији него тврдње „окуларне ждрак“ Комисије. Други елаборат показује да су тврдње Комисије нетачне и злонамерне и потпуно демантује њихове закључке.** На страни 39. у Закључним разматрањима стоји: „Због своје велике културно-историјске, просторно-пејзажне и еколошке вредности дрворед у Булевару Краља Александра за град Београд има велики значај. Због тога га је у свим следећим реконструкцијама булевара неопходно задржати, а стање у коме се он тренутно налази потребно је унапредити“. И овај елаборат наводи мере за санацију дрвореда којима би се животни век дрвореда сигурно продужио за наредних десет до петнаест година. Те четири мере су: сеча трулих и оштећених стабала, формирање круна (орезивање грана и санација трулежи), санација трулежи и рана у приданку и на деблу стабала, сузбијање америчке мрежасте стенице и гљива проузроковача болести лишћа. Овај елаборат предвиђа сечу 121 стабла од укупно 734.

3. Решење о утврђивању мера и услова заштите животне средине, које је издао Секретаријат за заштиту животне средине, 13.04.2009. године

Из образложења се види да се предвиђена реконструкција Булевара тиче и тротоара (дрвеће се налази на тротоару) мада се то и из првог дела Решења не види. У другом пасусу образложења, на крају стоји и то да се у Урбанистичким условима помињу „обострани тротоари променљиве ширине“. **То је битно јер се у тачки шест Решења наводи „при реконструкцији...води рачуна о дрворедима, односно, појединачним стаблима... постојећа стабла се не смеју уклонити.**

Изузетно сечу појединих стабала може одобрити надлежна организациона јединица Градске управе“.

Градском секретаријату су била позната оба елабората Шумарског факултета (завршена 2006. и 2008. године) али је Секретаријат донео овакво Решење. Дакле, јасно је да ни Урбанистички услови, ни Решење Секретаријата из априла 2009. не предвиђају уклањање дрвореда из Булевара, нити било шта што је урађено у фебруару 2010. године.

Стога је јасно да до уништавања односно до сече дрвореда уопште није морало да дође, јасно је да није постојала потреба нити императив да се дрворед посече.

Ово Решење је доказ за то.

4. Решење о утврђивању мера и услова заштите животне средине, које је донео Градски секретаријат за заштиту животне средине, 24.12.2009. године

Друго Решење Секретаријата о истој теми, је издато осам месеци после првог Решења. **У фактичком смислу осам месеци касније се ништа није променило (осим намера властодржаца да се посеку платани)** јер су елаборати Шумарског факултета урађени 2006. и 2008. године и били су доступни и познати и Урбанистичком заводу и Секретаријату, као и осталим факторима у граду Београду (елаборате је наручио Градски секретаријат за комуналне и стамбене послове). Због тога је јасно да су Урбанистички завод и Градски секретаријат за заштиту животне средине издали, у року од осам месеци два контрадикторна урбанистичка услова и два супротстављена Решења. **Из првобитних услова и Решења је јасно да у априлу 2009. године није постојала намера да се сече дрворед и уништи амбијент Булевара. Јасно је да та намера није постојала ни код налогодаваца Урбанистичком заводу и Секретаријату а то су Градоначелник и Веће).** Пошто није постојала намера јасно је и да властодршци у граду, у априлу 2009. године нису имали ни потребу да се дрворед сече (та потреба није постојала ни у тренутку уништавања дрвореда, не постоји ни дан данас а неће ни постојати у односу на остатак дрвореда у Булевару или у односу на сличне дрвореде). **Неминован је закључак да дрворед није морао да се сече и да су лажна сва објашњења зашто је то урађено у фебруару 2010. године.**

5. Поставља се питање шта се то променило у главама жутих властодржаца па су дали налог да Урбанистички завод и Секретаријат донесу нова Решења потпуно супротна првобитним?

Очигледно је да су првобитни ставови из априла 2009, Урбанистичког завода, Градског секретаријата за заштиту животне средине (а вероватно и других надлежних) допрли до тзв. грађевинске и урбанистичке мафије чији се делови налазе и у структурама градске власти. Ако некоме не одговара термин грађевинска и урбанистичка мафија, може их назвати и интересном групом лица која треба да (свако у свом домену) :

- изводи радове на реконструкцији Булевара (коловоз, тротоар, трамвајска мрежа, подземна и надземна инфраструктура, паркинг места...)
- гради зграде дуж Булевара (очигледно је и познато да у протеклој деценији није било обимније градње дуж Булевара – део после Вуковог споменика, и да је мафија сматрала да је дрвеће једна од препрека за то. Очигледно су сматрали да су трошкови градње превелики. У протеклој деценији градња у осталим деловима Звездаре и Врачара је била изузетно обимна. Вероватно су сматрали да ће уклањање дрвећа омогућити јефтинију и технички изводљивију градњу (улази у гараже, и градња самих гаража, лакша градња зграда и лакши приступ градилиштима). Сасвим је јасно да се уклањањем дрвећа појефтиније и сама реконструкција коловоза и тротоара (видети тачку б. првог Решења Секретаријата за заштиту животне средине) као и градња зграда;
- узме провизију (мито) од будућих инвеститора или извођача радова.

Те групе, су извршиле притисак на надлежне у граду, и (или) су схватиле да се став који је владао по наведеном питању, до априла 2009. године мора променити. Стога су испословали промену става која је очигледна у промењеним Урбанистичким условима и Решењу Градског секретаријата за заштиту животне средине (вероватно и другим актима надлежних), и у свим поступцима градских властодржаца на челу са Ђиласом и градским Већем. Све то је довело до наношења ненадоднадиве штете – уништењу амбијенталне целине највећег градског Булевара, уништењу око 329 платана, довело до штете тешке око 2 милиона евра (по процени вредности целог дрвореда – 5,4 милиона евра, која стоји у елаборату Шумарског факултета), као и до извесне будуће штете од око милион евра (по најави града везаној за трошкове набавке више од 500 одраслих дрвета).

6. Акт Шумарског факултета од 23.02.2010. (акт је донет три дана пре уништења дрвореда)

Шумарски факултет у овом акту објашњава шта је био предмет елабората из 2008. године, овог факултета и понавља шта је тим елаборатом предложено: „да би се лоше здравствено стање дрвореда поправило у елаборату је предложено да се:

1. на свим радикално орезаним стаблима гране одмах уклоне
2. на свим јако оштећеним стаблима санира трулеж
3. један број јако оштећених стабала из дрвореда одмах уклони
4. обави сузбијање америчке мрежасте стенице и гљиве *A. errabunda*.

Предузимањем наведених мера животни век стабала у дрвореду би се продужио за око 10 до 15 година, а за то време би постојећи дрворед СУКЦЕСИВНОМ заменом стабала требало заменити новим. По нашем предлогу у првој фази те сукцесивне замене из ЦЕЛОГ дрвореда је требало уклонити 121 стабло (осушена стабла, стабла склона паду, јако оштећена стабла)“.

Да се подсетимо, у другом елаборату (из 2008. године) Шумарски факултет предлаже лечење дрвореда (горе наведене четири мере) и сукцесивну замену

постојећег дрвореда у периоду од 10 до 15 година. Сасвим је јасно да се тиме не предлаже уништење дрвореда. У претпоследњем пасусу овог акта Шумарског факултета експлицитно се наводи: „Напомињемо да могућност замене целог дрвореда, или његовог дела, одједном у овом елаборату није разматрана“. Стога се поставља питање, на основу чега су органи града, градоначелник, веће,

Без милости

„Зеленило“ и други, приступили уништењу дрвореда и амбијенталне целине Булевару? Видимо да то није на основу другог елабората Шумарског факултета, нити на основу акта ШФ од 23.02.2010, као што та одлука није донета на основу Урбанистичких услова Урбанистичког завода и Решења Секретаријата за заштиту животне средине из априла 2009. године. Такође се поставља питање на основу чега су Урбанистички завод и Секретаријат за заштиту животне средине донели Урбанистичке услове и Решење из децембра 2009. године? У та два акта се позивају на први елаборат ШФ из 2006. године, међутим ни тај елаборат не предвиђа потпуно уклањање дрвореда а јасно се наводи да су могуће мере ревитализације дрвореда. Проблем је и у томе што се коначна одлука о сечи платана, односно уклањању дрвореда не може доносити на основу 4 године старог елабората, када при томе постоји новији елаборат стар 2 године и акт ШФ од 23.02.2010. године, који поткрепљује и подржава други елаборат. Посебну тежину има чињеница да је градским органима Шумарски факултет упутио акт, који је истовремено и стручно мишљење, три дана пре извршене сече дрвореда. Посебно је оптужујућа чињеница да су се градски органи оглушили на овај акт Шумарског факултета.

7. Остали (ранији) разлози за разрешење градоначелника:

-Објективна и субјективна командна одговорност и кривица за опште назадовање града Београда,

-Катастрофално стање већине градских система

-Командна одговорност због финансијског колапса Београда.

-Командна одговорност и кривица (овај израз користимо због тога што га употребљава и градоначелник, када износи захтеве за смену градских функционера) градоначелника и ДС-а, због чињенице да је Скупштина града претворена у најневажнији орган у граду Београду, што је у нескладу са Уставом, законима, парламентаризмом и демократијом (а то је учињено због тога што у Скупштини постоји бројна, јака и гласна опозиција од 52 одборника, а власт подржава 58 одборника).

-Командна одговорност због инфраструктурног заостајања Београда (непостојање обилазнице, нових мостова, метроа), свакодневног саобраћајног колапса у Београду, започињања градње моста преко Аде који кошта дупло више него просечан функционалан мост и који нема обезбеђене приступне саобраћајнице (нити пројекте, нити средства) и одбијања да се гради 70 милиона евра јефтинији мост преко Аде, као и због кашњења почетка радова на мосту Газела и неспособности да се договори са надлежнима из републичких органа поводом истог моста и поред чињенице да је на власти и у граду и у републици иста коалиција.

-Због инсистирања да се уместо правог метроа настави са развојем нефункционалног трамвајског система.

-Због афере Инфостан.

-Због огромног сукоба интереса у коме се налази градоначелник као власник великог броја предузећа и сумње да се обогати захваљујући положају у својој странци и захваљујући функцијама на којима се налазио од 2004. године (председник градског одбора ДС, директор Народне канцеларије, министар за НИП...)

-Због афере у вези са градњом куће „Великог брата“

-Због развлашћивања приградских општина.

-Због великог повећања броја плаћених партијских функционера у извршној власти града и градских општина и у управним и надзорним одборима градских и општинских предузећа.

-Због командне одговорности над чињеницом да Скупштина већину најважнијих тачака дневног реда, на предлог већа којим председава градоначелник, доноси по скраћеном, недемократском поступку, без расправе.

-Због командне одговорности за доношење новог недемократског Пословника (предлог ДС-а), који опозицији онемогућава право на јавну реч, на седницама Скупштине, па ограничава чак и право да се предлози измена и допуна дневног реда усмено образложе од стране овлашћеног предлагача.

Разложна су питања која се тичу евентуалног касног реаговања на целу ствар. Међутим, прво, сеча је изведена само седам дана пошто је најављена. Друго, информације су намерно скриване од јавности (наравно и од опозиције). Треће, сечу је благосиљао Чедомир Јовановић, председник надлежног одбора Скупштине Србије, јер је његова странка у градској власти (а ни трговина није изостала). Тиме је дато покриће Ђиласу пред тзв. утицајном Другом Србијом, и пред медијима. Четврто, сеча је с предумишљајем изведена муњевито у пар дана, управо да би се предупредио отпор и сви ставили пред свршен чин. Пето, као грађанин који верује у правну државу, аутор овог текста није веровао да неко може да изврши тако безуман чин. Уставна жалба стога није могла бити предата пре почињеног недела а разрешење Ђиласа је затражено на првој седници Скупштине града која је одржана после сече дрвореда.

Остаје наум шта се све може десити када неко има превелику власт (коју не може да контролише опозиција јер је системски онемогућена, а ни било ко други).

Демократска странка са сателитима има потпуну власт на свим нивоима државе али и потпуну контролу над медијима. Тако није било ни у Милошевићево доба. Има једна разлика. У томе што чини, овај режим има пуну подршку САД и ЕУ. Сви они ће Србију, као платане, као Булевар...прво, као случајно, прекомерно скресати, а потом... Сад смо у фази нестручног резивања. Прво Косово и Метохија, па Војводина, па Рашка област. После тога ће резана, поткресана или сасечена Србија можда моћи да постане члан ЕУ?